

Londres 2012, cita olímpica i paralímpica

Ja han passat, tant els Jocs Olímpics com els Paralímpics de Londres. Sens dubte, cites importants, de les quals el nostre col·lectiu ha estat partícip. Us traslладem un tast de percepcions viscudes des de dins.

Fa uns dies vaig rebre un correu del COPLEFC demanant als col·legiats que escrivíssim unes línies sobre l'experiència als Jocs Olímpics de Londres i algunes fotografies.

Els Jocs, una experiència inoblidable

Aquest estiu he pogut gaudir d'una experiència inoblidable: viure uns Jocs Olímpics en directe. Va ser com a espectador, i vaig tenir, o més ben dit, vaig buscar la sort de veure 8 competicions en 9 dies: bàsquet (l'esport que més m'agrada), vòlei pista, vòlei platja, natació, trampolí, tennis, tennis de taula i triatló. La veritat és que no va ser gens fàcil trobar entrades, però l'esforç va valer la pena.

L'experiència va ser molt positiva, viure les competicions amb els millors esportistes, instal·lacions, equips, voluntaris..., va ser increïble. L'ambient dins i fora els recintes era molt especial, amb públic de tot el món gaudint de l'esport com a espectacle únic, com a vivència màgica.

Recordo, per exemple, el dia dels salts de trampolí, competició de 29 esportistes on feien 6 salts cadascun. Un dels

saltadors, en el segon salt va caure malament a l'aigua i la puntuació va ser molt baixa. Tothom sabia que en cada salt, per molt bé que ho fes, ja no tenia opcions de classificar-se, però havia de saltar. I cada vegada que li tocava a ell, públic de totes les nacionalitats ens posàvem drets a animar-lo i encoratjar-lo per fer un bon salt. Aquest és l'ambient que em queda d'unes Olimpíades viscudes des de dins, com a espectador.

Una experiència a Londres del tot inoblidable i molt recomanable.

Us adjunto unes fotos del que vaig viure: Wimbledon, de la pista de vòlei platja, el Basketball Arena i, és clar, de l'Estadi Olímpic.

Bernat Elias, col·legiat 12169

L'INEFC i col·legiats del COPLEFC a Londres 2012

Una foto com a botó de mostra. Als Jocs de Londres, hi van ser Manolo Montoya i Paco Seirul-lo en handbol, Gerard Moras en vòlei platja i Marcel·lí Massafret en waterpolo, tots ells companys col·legiats.

A més dels professors, alumnes de l'INEFC que hi van participar van ser, entre d'altres: Albert Rocas, Víctor Tomás i Cristian Ugalde, en handbol; Thais Enríquez, en natació sincronitzada; Edu Tubau, en hoquei, i Jesús Ángel García Bragado, en atletisme. Els diversos equips olímpics també hi van ser exalumnes com Bet Fernández, tècnica de sincronitzada.

Crònica dels Paralímpics, en directe

EN L'OBERTURA

Els XIV Jocs Paralímpics, els més importants que s'hagin organitzat, s'han inaugurat a l'Estadi Olímpic d'Stratford a Londres en una cerimònia marcada per la reencesa de la flama davant la presència de la reina Isabel II i l'astrofísic britànic Stephen Hawking. En la cerimònia, batejada amb el nom d'*Enlightenment* (Il·luminació), hi han participat 3.000 voluntaris en un estadi ple de gom a gom en què no han faltat les sorpreses, com ara antics atletes paralímpics actuant com a veritables acrobates de circ, que han descrit la transformació i l'origen del món seguint la curiositat de la mirada d'una nena, Miranda, que descobreix l'efecte de la gravetat quan troba una poma, la mossega conjuntament amb els 80.000 espectadors i es crea un enorme soroll conjunt amb la mossegada, abans d'iniciar-se la coreografia. La cerimònia ha acabat amb la cançó *I am what I am*. I ha donat pas a la desfílada de les delegacions, en què l'equip espanyol ha estat un dels més nombrosos.

DURANT LA COMPETICIÓ

Uns Jocs impressionants, un ambient increïble, una organització perfecta, una sensibilització extraordinària, una normalització indescriptible, és la sensació després de quatre dies de gaudir dels Jocs, de palpar i veure esport d'altíssim nivell, en què no s'observa la discapacitat de l'esportista, ans al contrari, la capacitat dels esportistes per adaptar-se al seu esport; un arriba a oblidar-se del que els passa.

S'estan superant i obtenint nous rècords del món en tots els esports, rècords molt difícils d'aconseguir per a qualsevol persona, ni que s'entrenés tota la vida. Aquests esportistes van acompanyats de noves tecnologies per a les seves adaptacions: cadires, pròtesis, fixacions, materials, fan que puguin participar amb la màxima normalitat en totes les disciplines i esports. És l'esportista paralímpic qui s'adapta a l'esport específic i al seu reglament (ja sigui bàsquet, atletisme, natació...) i per això la gent vibra amb les competicions.

Esperem que a Rio 2016 tinguem un equip de piragüisme per poder gaudir també amb els nostres esportistes amb la màxima normalitat dels primers Jocs Paralímpics de la nostra modalitat. Caldrà treballar molt per ser-hi amb un nivell suficient.

Des del meu iPad...

- He anat als Paralímpics com a particular, simplement com a espectadora, per això he pogut gaudir de 13 esports. Tot espantat.
- En arribar a casa, ahir, m'he trobat amb la trista realitat. La gent diu: quina pena, pobrets, jo no podia mirar...
- La societat britànica mirava l'esport; el públic, molt entès de les dificultats de cada persona, però gaudint de l'esport, no del discapacitat. Hi havia programes de TV didàctics, ensenyant el sistema LEXI per aprendre les classificacions i fer més comprensible la dificultat de la persona envers el seu esport o la modalitat practicada.
- En aquestes olimpíades no hi havia *paracanoo*, no serà fins a Rio 2016. He après un munt sobre com fer les coses ben fetes.

Carme Adell, col·legiada 3998

Els meus cinquens Jocs Paralímpics

Barcelona 92, Atlanta 96, Atenes 04, Beijing 08, Londres 12, i ja en són cinc!

La meua relació amb l'esport per a persones amb altres capacitats i amb els Jocs Paralímpics va començar l'any 1992 quan Barcelona va ser escollida com a ciutat organitzadora dels Jocs Olímpics i Paralímpics.

Vaig rebre l'encàrrec de portar l'organització esportiva d'un esport, practicat per persones amb paràlisi o lesió cerebral, anomenat boccia. Tot i el desconeixement que en tenia, tant d'aquest esport com d'aquesta discapacitat, vaig acceptar de fer-ho.

Gràcies a prendre aquella decisió vaig entrar en un món nou i desconegut, però molt especial, fantàstic i

enriquidor, ja que m'ha donat molt més del que jo hagi pogut aportar a aquest esport i a les persones que el practiquen. Puc dir, sense risc d'equivocar-me, que em va canviar la vida.

Ja han passat 20 anys d'aquella decisió i continuo gaudint d'aquest món!

He passat per moltes tasques: organització dels Jocs del 1992, de la Lliga Catalana i Campionats de Catalunya, membre de la Junta Directiva de la Federació Catalana i de la Federació Espanyola, tècnica de la Selecció Espanyola entre els anys 1993 i 1996, incloent-hi l'anada als Jocs Paralímpics d'Atlanta 96, seleccionadora catalana, àrbitre d'aquest esport des del 1993 i presidenta del Comitè d'Àrbitres d'Espanya entre el 2006 i el 2010.

A fons

Actualment només em dedico a arbitrar i tinc la categoria internacional des de l'any 2002. He tingut l'honor de ser convocada per arbitrar en diversos Campionats d'Europa, del Món i Copes del Món i en els Jocs d'Atenes 2004, de Beijing 2008 i en els passats Jocs de Londres 2012.

Tot i aquesta llarga experiència, cada vegada aprenc coses noves de l'organització de les grans competicions, del mateix esport i del món de l'arbitratge. Participar en aquests grans esdeveniments et fa aprendre un munt de coses, però sobretot, jo continuo aprenent d'aquestes persones que, tot i les seves dificultats físiques i la incomprensió de moltes persones, cada dia lluiten per aconseguir tot allò que es proposen.

Des d'aquí, només puc donar-los les gràcies per tot el que m'han donat durant aquests vint anys. Espero tenir salut per poder continuar gaudint d'aquest esport amb aquests extraordinaris esportistes.

Teresa Calverol, col·legiada 4010
Barcelona, setembre del 2012

Els Paralímpics, rècords i dades

S'hi van viure 471 esdeveniments esportius.

Esportistes	4.280
Països	166
Dones participants	1.383
Venda d'entrades	2,5 milions
Dies de competició	11 dies
Nombre d'esports	20
Nombre de medalles	503

Destinades a esportistes amb discapacitat visual (cecs i amb deficiències visuals), discapacitat física, paràlisi cerebral i discapacitat intel·lectual.

Mandeville, la mascota dels Jocs Paralímpics de Londres 2012.

Docusport-La Revista
és el mitjà de comunicació dels col·legiats.

Visita el portal del Col·legi: www.coplefc.cat

I sempre ens trobaràs al Facebook!

Els Jocs Paralímpics de Londres 2012

“L’esperit del 2012”, així en diuen els londinencs dels Jocs que han transformat la seva ciutat i que van ser aclamats al món sencer. Records que s’acosten als viscuts fa 20 anys a Barcelona 1992, si ens referim als Jocs Olímpics, ja que els altres, els Paralímpics, van ser només els Jocs dels voluntaris, jutges, entrenadors i, és clar, dels atletes, que rememoren la seva estada en aquesta ciutat i que van gaudir amb el públic que omplia les instal·lacions.

L’endemà d’una espectacular i emocionant cerimònia de clausura, anomenada “Festival of the Flame”, en què artistes de la categoria de Coldplay i convidats com Jay-Z i Rihanna van fer vibrar els milers d’espectadors i més de 4.000 atletes que van rebre la llum de la seva música i la que van deixar els focs artificials que van cobrir el cel de l’Estadi Olímpic, la ciutat es va afixar a celebrar amb els atletes olímpics i paralímpics junts la desfilada més gran de l’equip del Regne Unit, i que va ser qualificada com la més gran celebració esportiva mai vista.

Aquest esperit és el que vam viure als Jocs Paralímpics: l’esperit de la integració, d’un model inclusiu de l’esport i de la competició. Els espectadors, que van omplir cada dia els recintes esportius gaudien amb les habilitats d’uns esportistes que portaven pròtesis, es feien acompanyar per un guia o que utilitzaven cadires de rodes per jugar. No hi veien grans diferències, només gaudien de l’espectacle i, evidentment, animaven els seus o aquells que assolien una gesta esportiva. Les entrades estaven exhaurides, els preus oscil·laven entre 20 i 50 lliures, però els organitzadors s’ho havien guanyat a pols. El Comitè Organitzador dels Jocs Olímpics i Paralímpics (LOCOG), des del setembre de 2008 va fer una campanya d’activitats relacionades amb els Jocs en més de 24.000 escoles del Regne Unit (aproximadament el 80% del total). El dia abans que les entrades es possessin en venda, a la Trafalgar Square de Londres es va organitzar el Dia Internacional Paralímpic, en el qual van

Miguel Ángel Torralba fent les indicacions en la batuda del salt de llargada de la categoria de cecs (Xavi Porrás), facilitada pel Comitè Paralímpic Espanyol

participar més de 100 atletes britànics i internacionals en 12 hores que van incloure manifestacions en 10 esports paralímpics. I no hem d'oblidar que el moviment paralímpic va néixer en Mandeville, la llar espiritual del Moviment Paralímpic, concretament a l'Hospital d'Stoke Mandeville, on el Coubertin dels Jocs, el Dr. Guttman,* tenia com a lema que "el fi més noble de l'esport per a discapacitats és l'ajudar-los a restablir la connexió amb el món que els envolta".

Cada medalla aconseguida ho ha estat gràcies a un alt grau de competitivitat, un lliurament noble de tots els participants i una qualitat en els resultats propis d'un esforç diari per superar-se. Això és el que fa que els Jocs Paralímpics vagin una mica més enllà d'una competició quadriennal, ja que requereix un esforç diari per superar-se i participar en activitats que afavoreixen el desenvolupament integral de la persona, ja que l'esport ajuda a superar les dificultats socials que es troben aquestes persones.

En total, 200.000 persones van treballar als Jocs, amb 70.000 voluntaris, 100.000 contractats i 6.000 components de les delegacions esportives dels 166 països participants. Les competicions es van dur a terme en 20 recintes esportius, amb l'atletisme com a capitalitzador d'espectadors amb 80.000 persones al matí i vespre. La Vila disposava de 16.000 llits i s'hi va utilitzar una quantitat ingent de material esportiu; com a mostra, val a dir que en tennis van ser 26.400 pilotes i en tir amb arc 6.000 fletxes.

Hi van participar 4.280 atletes de 166 països, que van competir en 20 esports. Esports considerats olímpics (atletisme, bàsquet, esgrima, halterofília, judo, ciclisme, natació, futbol, rugbi, tennis, tir amb arc, vela...), amb la diferència que l'esportista competeix amb una cadira de rodes, una pròtesi o un guia, i amb altres esports creats per afavorir les capacitats d'aquests atletes, com el *goalball* o la *boccia*. Es van vendre entrades per un valor de més de 2,5 milions de lliures.

L'equip espanyol hi va participar amb 124 esportistes en 14 modalitats, amb un resultat obtingut de 42 medalles, que no li van servir per situar-se entre els 10 primers equips, que era l'objectiu i que es mantenia des de Barcelona 1992. Ja queden llunyans els primers Jocs (Tel Aviv 68) amb participació espanyola, concretament en la modalitat de natació, i en què es va assolir el lloc 21 en el medaller, amb tres medalles d'argent i una de bronze. Els tres primers països en aquesta edició han estat la Xina, equip dominador des que va celebrar els Jocs a Pequín, juntament amb Rússia i l'amfitrió Anglaterra.

Els atletes són classificats d'acord amb la seva discapacitat i funcionalitat. Així, hi ha lesionats medul·lars, amputats, cecs i deficients visuals, paralítics cerebrals i discapacitats intel·lectuals. De les modalitats esportives, l'atletisme –esport en què exerceixo d'entrenador paralímpic– és el que aplega el nombre més gran de discapacitats, a més de ser la modalitat amb un nombre més gran d'esportistes i esdeveniments. Cada participant té una categoria de dos dígitos, el primer dels quals indica el tipus de discapacitat funcional. La segona xifra és el grau d'afectació:

- **Classes 11-13:** esportistes cecs i deficients visuals.
- **Classe 20:** atletes amb discapacitat intel·lectual.
- **Classes 31-38:** participants amb paràlisi cerebral, alguns en cadira de rodes (31-34).
- **Classes 40-46:** discapacitats físics amb afectació en alguna extremitat o sense.
- **Classes 51-58:** inclouen corredors en cadira de rodes o llançadors que competeixen asseguts.

Una T o una F davant el número indica si l'esportista competeix en esdeveniments de pista (track) o de camp (field).** Els esportistes, cada dia se superaven, i els espectadors així els ho reconeixien. La tarda de la final de 100 m de categoria d'amputats de cama, la ciutat estava atenta a la televisió, la van seguir 6 milions de persones: hi participaven dos dels ídols dels Jocs, Oscar Pistorius i el britànic Jonnie Peacock, la millor marca mundial. El britànic va quedar primer amb una marca de 10s90, mentre que l'americà Browne va ser segon i Pistorius quart. Els resultats han estat espectaculars, con firmen alguns exemples. La prova de maratón es va guanyar amb una marca de 2h24min50 o la prova de 5.000 metres de discapacitats visuals es va córrer el 13min53, no gaire lluny d'un dels herois dels Jocs Olímpics, el britànic Mo Farah, guanyador dels 5.000 amb una marca de 13min41s66; o la marca del guanyador dels 100 m, discapacitat visual, que va fer 10s46.

La inclusió també ha arribat als Jocs Olímpics. No sols Oscar Pistorius ha participat als Jocs de Londres, sinó que també va ser-hi notícia Im Dong-Hyun, arquer sud-coreà, el qual va participar en la prova de tir amb arc tot i ser legalment cec. Amb 26 anys partia com a màxim favorit per aconseguir l'or en la categoria (de fet ja té dues medalles olímpiques, Pequín 2008 i Atenes 2004) i el primer dia de competició va superar el rècord mundial de 72 fletxes encapçalant amb 699 punts la ronda classificatòria de la prova individual masculina de tir amb arc dels Jocs Olímpics de Londres 2012.

Miguel Angel Torralba,

entrenador paralímpic d'atletisme i col·legiat 2269

NOTES

* PALAU; J. (2011) "Historia del deporte adaptado a las personas con discapacidad física", en *Deportistas sin adjetivos*. Consejo Superior de Deportes, p. 74.

** Per saber més del tema:

<http://www.paralimpicos.es/web/2012LONPV/deportes/atletismo/atletismo.asp>